

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Der er vel ingen grund til at antage efter denne første behandling, at der skulle være et flertal for at gennemføre forslaget fra de fire partier om en formueskattegrænse på 750.000 kr. Tværtimod kunne man jo forestille sig en situation, hvor praktisk taget samtlige ændringsforslag til regeringens grænse på 600.000 kr. kunne bortstemmes, og står vi herefter med de 600.000 kr. ved tredje behandling, så tvivler jeg på, at blot et eneste af de fire partier vil stemme imod et sådant forslag ved tredje behandling. Det er måske at foregribe begivenhederne, men dog alligevel nødvendigt at trække op forud for de forhandlinger, som skal foregå, som hr. Hagen Hagensen sagde, på et realistisk grundlag.

Derefter et par ord om provenuberegningerne. Jeg erkender da meget vel, som hr. Anders Andersen også var inde på det, at man ikke har den samme embedsmandsstab til rådighed til at foretage disse beregninger, som den til enhver tid siddende minister for skatter og afgifter har, men ingen havde dog forhindret forslagsstillerne i at sige til undertegnede, at man havde forestillet sig at fremsætte et forslag med en grænse på 750.000 kr. og spørge, om jeg ville stille dette apparat til rådighed, således at man kunne beregne provenukonsekvenserne af de fire partiers forslag. Det havde dog været en meget rimelig fremgangsmåde. Så havde vi naturligvis på bedste vis forsøgt at beregne det og var nået frem til det tal, som jeg nu kan afsløre her fra talerstolen, nemlig at provenuet efter vores beregninger vil andrage 380 mill. kr., hvorved altså er tilkendegivet, at der er en manko på omkring 70 mill. kr. i forhold til provenuet efter de nugældende regler.

Herefter kan vi vende os til bemærkningerne fra hr. Anders Andersen, som sagde, at man ikke med forslaget havde tilstræbt at nå frem til et mindre provenu, end hvad der er gældende i dag. Det er altså mislykkedes. Man er rent faktisk nået frem til et provenu, der er mindre end i dag. Da man ikke ønsker at nå frem til et provenu, der er mindre, så burde man egentlig kunne tilslutte sig regeringens forslag, som netop er konstrueret, så man ikke får et mindre provenu. Med det

lyssyn vil jeg se hen til en realistisk udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 20. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Så vidt jeg kan vurdere det forslag, som kommunisterne her fremsætter, så går forslaget ud på og har det sigte alene at udjævne de store spring i de almindelige ejendomsvurderinger, som den seneste 16. alm. vurdering har været udtryk for. Jeg synes sådan set, at det er et ganske fornuftigt sigte at have med et lovforslag, og derfor har min forgænger da også – bl. a. med det sigte, men også med andre sigter – nedsat en arbejdsgruppe, som kan fremsætte forslag, så man får mindre spring. Denne arbejdsgruppe vil være færdig i 1978, og når resultatet heraf foreligger, vil regeringen vende tilbage med et muligt udspil om denne problemstilling.

Karl Nielsen (S):

Vi er ikke utilbøjelige til at give kommunisterne ret i, at det ville være hensigtsmæssigt at ajourføre ejendomsværdierne hvert år, idet man derved undgår de store spring i værdier-

[Karl Nielsen]

ne, som vi ser i dag, men den tidligere skatteminister har jo også, som den nuværende minister sagde, nedsat et sagkyndigt udvalg til at se på de nuværende vurderingsregler og vurderingslove, og vi mener, at vi bør afvente betænkningen fra dette udvalg, før vi tager stilling til ændringer i vurderingsloven.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet er enig med forslagsstillerne i, at den nuværende form for ejendomsvurdering ikke virker særlig hensigtsmæssig, men vi tror ikke på, at problemet klares ved at tilføje et nyt stk. 2 til § 1 i den nuværende lov, som det her er foreslået; så enkel er sagen ikke.

Vi har tidligere selv fremsat forslag til lov om forberedelse af en ejendomsvurderingsreform. Det er lovforslag nr. L 118 i 2. samling 1976-77. I det forslag har vi gjort rede for vore synspunkter vedrørende ejendomsvurderingerne, og jeg skal anbefale forslagsstillerne at læse dette forslag. Vi foreslår bl. a., at der nedsættes en kommission på 20 medlemmer til at afgive en betænkning om den fremtidige lovgivning vedrørende ejendomsvurdering.

I sidste samling blev der fra forskellige partier fremsat flere lovforslag om ejendomsvurdering. Det kan vel tages som et udtryk for, at der er almindelig utilfredshed med det nuværende system, og at der er behov for en ny lovgivning på dette område, og for ikke at komme i tidnød til den 17. alm. vurdering er det såmænd ikke for tidligt allerede nu at gå i gang med opgaven.

Vi kan som sagt ikke støtte det foreliggende lovforslag. Det er for primitivt, og det løser ikke problemerne.

Aksel Pedersen (V):

Vi finder også i venstre, at der er problemer i forbindelse med de vurderinger, der foretages, men forslaget, som ligger her, indeholder en automatik, som i sig selv vil være inflationsfremmende, idet højere vurderinger jo erfaringsmæssigt giver højere priser. Her vil vi få en slags forfølgelsesløb mellem priser og vurderinger, som vil være med til at fremme inflationen.

Vi henviser til det forslag, vi i fællesskab med andre partier har fremsat om en kontantvurdering; i forbindelse med det forslag

ville forslaget her have haft større rimelighed.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg var omtrent klar over på forhånd, at jeg kunne nøjes med at lade denne ordførertale efter det, hr. Aksel Pedersen har sagt, indskrænke sig til ordet »ligeså«, og det gør jeg.

Bollmann (CD):

På CD-gruppens vegne skal jeg blot sige, at det foreliggende forslag er stik imod de hensigter, vi har på dette område. Først og fremmest ønsker vi en afvikling af lejeværdigebrebet og af grundskatterne, og det kan vi ikke påstå at dette forslag giver udtryk for.

For det andet skal jeg da nævne, at vi er medforslagsstillere til forslaget om ændring af vurderingssystemet, således at man i stedet går over til kontantvurdering.

Vi kan derfor ikke støtte det foreliggende forslag.

Ole Olsen (SF):

Jeg vil gerne begynde med at sige, at hvis jeg havde nøjedes med at læse bemærkningerne til lovforslaget, så havde jeg været 100 pct. enig. Det er ingen tvivl om at intentionerne er klare, og de er velbegrundede. Med den galoperende prisstigning på fast ejendom er det ikke rimeligt, at man kun har en vurdering hvert fjerde år. Vi oplever hver gang den panik, der går i visse folk, for nu skal der altså ske en regulering. Inflationen har jo udhulet de ejendomsskatter, man betaler, men der går panik i folk, når der kommer vurdering hvert fjerde år, for så skal beløbene sættes kraftigt op.

Der er ingen tvivl om, at vi må have – jeg vil godt sige det lige ud – hyppigere vurderinger på den ene eller den anden måde. Om man skal ud i en egentlig vurdering, kan man måske sætte et spørgsmålstegn ved; jeg ville måske nok selv synes, det var fornuftigt, men det kan vi da tale om.

Hvis nu kommunisterne havde udformet det som et forslag til folketingsbeslutning, så havde jeg heller ingen indvendinger haft. Mine indvendinger kommer først, når jeg begynder at læse selve teksten: »... en statistisk regulering af ejendomsværdien svarende til den gennemsnitlige prisudvikling».

[Ole Olsen]

Jeg håber, det er en forglemmelse fra kommunisternes side, at man tager ét gennemsnit og vil regulere alle ejendomspriser efter det.

Ser man forskellen mellem 15. og 16. alm. vurdering, ja, så er det klart, at der er meget store forskelle på, hvor meget landbrugsejendommene er steget, og hvor meget ejerlejligheder og parcelhuse er steget f. eks. Hvis man skriver værdierne op med samme procent for alle grupper af ejendomme, så får man gennem de 3 år stigende værdier, og for nogle grupper falder værdien igen ved den næste alm. vurdering. For andre grupper vil man få stigende værdier og så et voldsomt spring opad alligevel. Jeg vil endog mene, at svingningerne kunne blive større, end de er nu, men det kan vi snakke om.

Jeg håber som sagt, det er en forglemmelse fra kommunisterne, og at de eventuelt selv er villige til at stille et ændringsforslag, sådan at dette forhold bliver rettet op. Vil man det, ja, så vil jeg da nok tro, at vi kan stemme for lovforslaget. Som det ligger lige nu, så vil jeg sige, at det nok er lidt for primitivt til, at SF uden videre kan stemme for det, da vi vil mene, at skaderne bliver større end den gavn, det gør, og så bliver vi nok nødsaget til at stemme imod det – med stor sorg, siden intentionerne nu er så gode.

Jeg kan heller ikke lade være med at sammenligne lovforslag nr. L 20 med lovforslag nr. L 22 om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og faste ejendomme. Tænkte man sig de to forslag gennemført på én gang, så kan jeg dårligt overse konsekvenserne, men det kan vi jo tage op igen, når vi kommer til behandlingen af lovforslag nr. L 22.

Bernhard Baunsgaard (RV):

En regulering af vurderingerne imellem de faste 4-årige vurderinger er egentlig en meget tiltalende tanke, og jeg kan da føje til, at den har allerede været i brug med hensyn til beregning af lejeværdien, hvor vi har brugt 15. alm. vurdering og lagt forskellige procenter til, når vi skulle foretage lejeværdiberegningen. Men det har egentlig først rigtig vægt, hvis vi – og »vi« må i denne forbindelse være et flertal i folketinget – samtidig vil tage konsekvensen af, at man skrev værdierne op, og ville opkræve mere i grundskat. Det vil man nok ikke, og derfor er det nok som et slag i luften bare at sige opregulering, hvis

man ikke samtidig sikrer sig, at vi tager konsekvensen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kommunisternes forslag går ud på en årlig opregulering. Vi kan vist godt regne med i vore tider, at der altid er tale om en opregulering. Hvis vi skulle gå den anden vej, så gad jeg vide, hvordan det kom til at se ud i dette land; der blev i alt fald mange konkurser.

For det første må vi sige fra kristeligt folkepartis side, at med hensyn til lejeværdiberegning af egen bolig skulle det jo ikke gerne få nogle konsekvenser i fremtiden, fordi vi hele tiden har insistet på, vi må have denne lejeværdiberegning fjernet fra boligen. Det hænger selvfølgelig sammen med rentefradragsreglen, og det har jo hele tiden været et problem at få afgrænset de renter, der vedrører privatboligen. Men vi må da håbe på, at vi på dette område i hvert fald i fremtiden kan få en ændring, for vi ser jo stadig væk de store problemer, der fremkommer ved at fastholde denne lejeværdiberegning. Som det allerede er sagt, har vi jo på dette område foretaget en opregulering, idet vi ved lejeværdiberegningen har lagt visse procenter til ejendomsværdien hvert år. De fleste erindringer nok den store strid, vi havde om de sidste procenter, vi skulle lægge til ved denne lejeværdiberegning.

Med hensyn til ejendomsbeskatning, så kan man sige, at det er jo så som så i dette land med ejendomsbeskatning. Der er en grundbeskatning tilbage, men så er spørgsmålet: skal vi bevare en grundbeskatning? Og skal vi forøge den, eller skal vi afskaffe den? Det er der jo megen strid om og megen uenighed om. Skal vi bevare den, så finder jeg ikke kommunisternes forslag så uhenigtsmæssigt, at jeg vil opponere voldsomt imod det. Vil man fastholde grundbeskatning og en stigende grundbeskatning, så finder jeg det rimeligt, at vi på dette område gennemfører en årlig regulering. Det vil være rimeligt skattemæssigt, og det vil da også være rimeligt over for de ejere, som hvert fjerde år får et voldsomt chok, når de får den store stigning. Hvis der altså er et flertal i dette ting – hvad jeg ikke håber – der bliver enig om en voldsomt stigende grundbeskatning, ja, så vil jeg være med til dette forslag her. Indtil den

[Arne Bjerregaard]

tid vil vi være forbeholdne over for det. Men selv om vi kun skal bevare en lille grundbeskatning, vil jeg ikke være afvisende over for forslaget.

Alfred Hansen (DR):

Nu skal man jo ikke fra kommunisternes side tro, at man ved vedtagelsen af dette forslag løser de store problemer. Det vil næppe begrænse stigningstakten i jordværdierne. Men det må være rimeligt at gennemføre en ændring.

Hvert fjerde år får man disse voldsomme hop, som gør grundskylden og jordbeskatningen upopulær, fordi man et års tid eller to i forvejen navnlig fra borgerlig side angriber disse frygtelige værdistigninger, som nu snart kan registreres, idet man påstår, at det er vurderingen, der jobber priserne op, mens talrige eksempler viser, at det netop er det modsatte, der er tilfældet. En vurdering skulle gerne foretages ud fra de stedfundne handler i det pågældende område, og man skulle naturligvis ved disse vurderinger, som nu finder sted hvert fjerde år, komme til at ligge meget tæt op ad den reelle handelsværdi. Man kan så tvivle på, om man kommer helt derop til, men det er i hvert fald udgangspunktet for disse vurderinger.

Vi vil fra retsforbundets side gerne støtte dette forslag. Vi finder det naturligt, at man foretager justeringer hvert år på grundlag af de stedfundne handler. Jeg kunne tænke mig at stille forslagsstillerne et spørgsmål. Man siger, at reguleringen skal svare til den gennemsnitlige prisudvikling i almindelig fri handel med faste ejendomme. Man taler altså om »den gennemsnitlige prisudvikling«. Mon forslagsstillerne tænker sig den gennemsnitlige prisudvikling på landsplan, eller vil man tage det på regionsplan, amtsplan, eller er det inden for hver vurderingskreds? Det vil jeg gerne have forslagsstillerne kommentar til. Hvis man konstaterer et landsgennemsnit på 20 pct. på årsbasis, er det så det, man vil bruge? De sidste års værdistigninger har vist, at stigningstakten i Københavnsområdet er mindre end stigningstakten i den øvrige del af landet, og det kunne da foranledige til i hvert fald at stille efter, at man tager område for område.

Endelig vil jeg da gerne sige, at man her tager noget ud af en helhed, man gør ikke op

med selve det gunstige i at investere med spekulation for øje, men det hører naturligvis også en anden sag til, og vi vil inden ret længe blive præsenteret for noget, som klarer op på disse problemer her i tinget.

Altså en positiv imødekommenhed fra retsforbundets side til det foreliggende lovforslag.

Anden næstformand (Erlendsson):

Ministeren for skatter og afgifter . . . Undskyld. Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jørgen Jensen, har ordet.

Jørgen Jensen (DKP):

Det er rigtigt, at ministeren var så venlig stemt, at det såmænd godt kunne have været et forslag fra ministeren.

Der har været mange positive udtalelser om forslaget. Jeg vil godt understrege, at som der også står i bemærkningerne, så sigter forslaget kun på at undgå de store spring i vurderingerne. En årlig regulering ville reducere disse spring. Det er meningen med det forslag, der ligger her.

Vi mener, det er en selvfølgelig og nødvendig ting at ændre på dette, hvis man vil gribe ind over for spekulationen i værdistigningerne på jord og fast ejendom. Jeg kan sige til hr. Ole Olsen og hr. Alfred Hansen fra retsforbundet, at det er rigtigt, at forslaget ikke løser de store problemer, men vi har foreslået – forslaget herom kommer senere til behandling – en tinglysning af værdistigningen som en offentlig prioritet. Det har vi gjort for at stoppe belåningen af inflationen, og vi har også gjort det for at sikre, at man begrænser inflationen. Vi har også foreslået en beskatning af værdistigningen ved salg af ejendomme, og det er der mange partier her i tinget, der har støttet. Jeg skal bare henvise til, at augustforligspartierne i 1976 i et protokolat blev enige om at gøre noget sådant.

Vi er af den opfattelse, at en betingelse for at gøre dette effektivt er en løbende regulering, eller om man vil en registrering, som kan sikre, at man virkelig får mulighed for at gennemføre en beskatning af den spekulation, der ligger i værdistigningen på jord og fast ejendom. Men jeg vil godt understrege, at dette altså kun er en del af det, der må til for at gribe ind over for dette område.

[Jørgen Jensen]

Vi kunne vente, til et udvalg er færdigt, det er klart, men jeg er af den opfatelse, at der her i tinget i hvert fald er et flertal for, at der må ske noget her og nu med hensyn til at bremse spekuleringen i værdistigningen på jord og fast ejendom. Derfor må der også her og nu i denne samling ske noget i spørgsmålet om en hurtigere regulering, en hurtigere registrering af den værdistigning, som reelt er sket. Vi er ikke modstandere af, at regeringen har et sådant udvalg arbejdende; vi mener blot, at det hører sammen med det, man vil gøre over for den beskætning af værdistigningen, som også regeringen taler om.

Fra flere sider er rejst det spørgsmål, hvorvidt vi i det foreslåede stk. 2 tænker på den gennemsnitlige prisudvikling for hele landet. Herom vil jeg godt sige, at vi er meget venlig stemt over for – hvis det under et udvalgsarbejde skulle vise sig mere hensigtsmæssigt – at dele det op, som der blev nævnt fra hr. Alfred Hansens side, i vurderingskredse, så vi sikrer, at reguleringen får den vægt, som den virkelig skal have, så den ikke rammer skævt. Vi vil eventuelt fra vores side stille et ændringsforslag, så det bliver helt klargjort, hvad det er, vi vil.

Ellers har jeg ikke flere bemærkninger. Som sagt er det en del af det, vi har fremsat af forslag for at bremse den spekulation, der ligger i værdistigningen, og vi mener altså, at det er en nødvendig og afgørende del, hvis man vil beskatte den værdistigning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om forlængelse af fristen for frivillige restskattebetalinger [af Glensgård (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 21. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget går ud på at udskyde fristen for frivillige restskatteindbetalinger efter udløbet af det pågældende indkomstår fra 15. marts til 20. maj.

Vi kan ikke gå ind for dette forslag, fordi der, hvis vi gennemfører det, opstår en række administrative vanskeligheder. Indbetalingerne skal nemlig behandles og registreres inden for et vist tidsrum, og her mener vi, at en udskydelse af fristen kan betyde, at en del af de udsendte slutopgørelser må rettes.

Dernæst – og det er nok det mest betænkelige – vil fristudskydelsen give et likviditetstab for det offentlige i et par måneder af en størrelsesorden på ca. 1 mia kr., og det er tilstrækkeligt til at begrunde vores negativitet.

Aksel Pedersen (V):

På vort partis ordførers, hr. Ellemann-Jensens, vegne har jeg lovet at sige et par ord i denne sag. Vi skal i venstre ikke afvise, at nogle skatteydere kan have vanskeligt ved at skabe sig et tilstrækkeligt indtryk af deres indtjening inden for de nuværende tidsgrænser, og vi vil derfor i udvalget være villige til at se nærmere på behovet for at ændre de grænser, således som det også er foreslået i dette lovforslag.

Vi må så i samme forbindelse undersøge, hvor stort rentetab staten kunne tænkes at lide i forbindelse med en sådan tidsforskydning. Vor endelige stilling til lovforslaget vil især afhænge af en afvejning af de to nævnte forhold.

Sluttelig vil jeg blot gøre en enkelt bemærkning til forslagsstillerne. Jeg har set efter de spaltenumre og de årgangnumre, man har henvist til i særtrykket af fremsættelsestalen. Det er mig ikke muligt at finde de tidligere forhandlinger dér.

Bakholt (S):